FACT SHEET (Thai – Public Charge)

5/25/99

ข้อเท็จจริงว่าด้วยเรื่องภาระสังคม (Public Charge)

เพื่อเป็นการพิทักษ์ไว้ซึ่งการสาธารณสุขที่ดี และเพื่อช่วยให้ประชาชนพึ่งตนเองได้ รัฐบาลสมัยคลินตันจึงจัดพิมพ์ร่างระเบียบในทะเบียนระเบียบของรัฐบาล (Federal Register) เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม เพื่อให้เกิดความกระจ่างแจ้ง กรณีผู้ที่มิใช่เป็นพลเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกาจะมีสิทธิ์ได้รับผลประโยชน์จากรัฐบาลแล้ว จะไม่กลายเป็น 'ภาระของสังคม' ในการยื่นขอเข้าประเทศสหรัฐฯ หลังการขอเปลี่ยนสถานะภาพเป็นผู้อาศัยอยู่อย่างถาวรตามกฎหมาย หรือการถูกเนรเทศ

เป็นครั้งแรกที่ระเบียบใหม่นี้ ได้ให้คำนิยามของคำว่า 'ภาระสังคม' และระบุถึงผลประโยชน์ใดที่ผู้ที่มิใช่เป็นพลเมืองได้รับแล้วจะไม่เป็นผลเสียต่อการขอเข้าเมือง ระเบียบนี้ได้อธิบายประเด็นต่างๆที่ต้องพิจารณาในการตัดสินว่า จะเป็นภาระของสังคมหรือไม่ ข้อมูลนี้จะช่วยให้ผู้ที่มิใช่เป็นพลเมืองและครอบครัว ได้เลือกแนวทางที่จะยื่นขอผลประโยชน์ต่างๆ หรือไม่

ระเบียบนี้ยังจะช่วยส่งเสริมการใช้กฎหมายเข้าเมืองได้อย่างยุติธรรมและมีการตัดสินในแนวเดียวกัน

ความเป็นมา

การเป็น 'ภาระของสังคม' ได้เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายเข้าเมืองตลอดมากว่า 100 ปี ซึ่งใช้เป็นเหตุผลในการไม่รับเข้าเมือง และเนรเทศ บุคคลต่างด้าวผู้ใดมีแนวโน้มที่จะเป็นภาระของสังคมแล้ว บุคคลผู้นั้นก็จะถูกปฏิเสธรับเข้าเมืองและหมดสิทธิที่จะเป็นผู้อาศัยอยู่อย่างถาวรของประเทศสหรัฐฯ นอกจากนี้แล้ว บุคคลต่างด้าว สามารถถูกเนรเทศได้ หากเป็นภาระสังคมภายใน 5 ปี นับจากวันเข้าประเทศสหรัฐฯ และหากเหตุที่เกิดขึ้นก่อนการเข้าประเทศ แต่การเนรเทศด้วยเหตุที่เป็นภาระของสังคมนี้ เกิดขึ้นน้อยมาก

กฎหมายปฏิรูปการเข้าเมืองและสวัสดิการเมื่อเร็วๆ นี้ ก่อให้เกิดความสับสนและกังวลจากประชาชนว่า ผู้ที่ไม่ใช่เป็นพลเมืองที่มีสิทธิ์ขอรับผลประโยชน์บางอย่างจากรัฐบาลกลาง มลรัฐ หรือ ส่วนท้องถิ่นนั้น อาจประสบผลเสียหายในการเข้าเมือง เนื่องจากต้องกลายเป็นบุคคลภาระสังคม จากการขอรับผลประโยชน์ต่างๆ

ความกังวลนี้ ทำให้ผู้ที่ไม่ใช่เป็นพลเมืองและครอบครัว บางรายปฏิเสธที่จะรับผลประโยชน์ ทั้งๆที่เขามีสิทธิ์ ดังเช่น เงินบรรเทาจากภัยวิบัติ การรักษาโรคติดต่อ การฉีดยาป้องกันโรค โครงการโภชนาการและเลี้ยงดูสุขภาพเด็ก ซึ่งอาจจะเป็นภัยแก่ตัวเอง และต่อส่วนรวม ผลกระทบนี้ก่อให้เกิดผลเสียต่อนโยบายของรัฐบาลในด้านการเพิ่มโอกาสการประกันสุขภาพ และรักษาสุขภาพ และช่วยให้ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ ด้วยการช่วยเหลือชั่วคราวในช่วงของการปรับเปลี่ยน

คำนิยามของ 'ภาระสังคม' (Public Charge)

กฎที่นำเสนอนี้ร่างขึ้นร่วมกันระหว่าง หน่วยงานที่ให้ผลประโยชน์ต่างๆ ได้นิยาม 'ภาระสังคม' ว่า คือบุคคลที่ได้กลายเป็น (ในกรณีที่จะเนรเทศ) หรือมีแนวโน้มที่จะเป็น(ในกรณีขอรับเข้าเมือง หรือเปลี่ยนสถานภาพ) "ผู้ต้องพึ่งพาอาศัยการช่วยเหลือของรัฐบาลเป็นหลัก ด้วยการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐเป็นรายได้ หรือรับการเลี้ยงดูในสถานพยาบาลระยะยาวด้วยค่าใช้จ่ายของรัฐบาล" อย่างไรก็ตาม จะใช้คำจำกัดความนี้อย่างเดียวในการตัดสินบุคคลต่างด้าวว่า เป็นภาระสังคมหรือไม่นั้นไม่ได้ จะต้องพิจารณาประเด็นอื่นอีกดังนี้

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและแปลงสัญชาติ (The Immigration and Naturalization Service - INS) กำลังใช้คำจำกัดความของภาระสังคมโดยทันทีด้วยการจัดทำคู่มือเชิงปฏิบัติซึ่งจะพิมพ์ควบคู่กับร่างระเบียบใน Federal Register นอกจากนี้ กระทรวงการต่างประเทศ (Department of State - DOS) จะส่งสารไปยังสถานกงสุลประเทศสหรัฐในต่างประเทศเพื่อให้ข้อแนะนำ เกี่ยวกับแนวทางการตัดสินเรื่องภาระสังคม ต่อการรับเข้าเมือง การมีผลใช้ทันทีนั้น INS และ DOS จะช่วยบรรเทาความห่วงใยของประชาชนเกี่ยวกับการขอรับการรักษาสุขภาพ และการบริการอื่นๆ พร้อมกันนี้ ยังได้จัดหาอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ เพื่อความกระจ่างชัด และสม่ำเสมอ

ในขณะเดียวกัน INS ก็ยินดีรับฟังข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในร่างระเบียบนี้ให้เวลา 60 วัน เพื่อการรับฟังข้อคิดเห็น

ผลประโยชน์ที่จัดว่าเป็นภาระของสังคม

ร่างระเบียบระบุว่า เงินช่วยเหลือ เพื่อเป็นรายได้ ประกอบด้วย

เงินช่วยเหลือเพื่อเลี้ยงชีพ (Supplemental Security Income -SSI)

เงินช่วยเหลือชั่วคราว สำหรับครอบครัวที่มีความจำเป็น (Temporary Assistance for Needy Families - TANF) ของมลรัฐและส่วนท้องถิ่น ที่มักจะเรียกว่า "เงินช่วยเหลือทั่วไป" (General Assistance)

การรับความช่วยเหลือในรูปเงินสด จะท
ทางสังคม หากยังจัดอยู่ในกฎเกณฑ์อื่นๆ ตามตอนล่างนี้

กฎเกณฑ์การตัดสินว่าเป็น ภาระสังคม

นอกเหนือจากนี้แล้ว การรับการช่วยเหลือ รวมทั้งการรักษาพยาบาล Medicaid ของบุคคลต่างด้าวระยะยาวในสถานรักษา เช่น สถานพักฟื้น หรือ สถาบันโรคจิต ก็จัดเป็นภาระสังคมในความเห็นของ INS และ DOS ส่วนการเข้ารับการพักฟื้นในสถานรักษาระยะสั้น ไม่จัดว่าเป็นภาระสังคม

ผลประโยชน์ที่ไม่จัดว่าเป็นภาระของสังคม

ผลประโยชน์ที่ไม่อยู่ในรูปเงินสด หรือ เงินสดกรณีพิเศษที่ไม่จัดเป็นรายได้ จะไม่ถือเป็นภาระของสังคม ดังเช่น

การรักษาพยาบาล Medicaid

โครงการประกันสุขภาพเด็ก (Children's Health Insurance Program - CHIP)

แสตมป์แลกอาหาร

โครงการโภชนาการพิเศษ สำหรับสตรี ทารก และเด็ก (Special Supplemental Nutrition Program for Woman, Infants and Children - WIC)

การฉีดยาป้องกันโรค

การฝากครรภ์

การทดสอบและรักษาโรคติดต่อ

การรักษาพยาบาลฉุกเฉิน

โครงการบรรเทาภัยพิบัติฉุกเฉิน

โครงการโภชนาการ

โครงการช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัย

โครงการช่วยเหลือด้านพลังงาน

บริการดูแลเด็ก

โครงการอุปถัมภ์และบุญธรรม

คูปองเดินทาง

โครงการช่วยเหลือการศึกษา

โครงการฝึกงาน

ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่รูปเงินสดตามโครงการ TANF

บางโครงการข้างต้นอาจจ่ายในรูปเงินสด เช่น การช่วยเหลือด้านพลังงาน การเดินทาง หรือการเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งจ่ายเงินสดตามโครงการ TANF หรือ กองทุนพัฒนาการเด็ก (Child Care Development Block Grant - CCDBG) และการจ่ายเงินฉุกเฉินครั้งเดียวตามโครงการ TANF

เนื่องจาก จุดประสงค์ของผลประโยชน์เหล่านี้ มิใช่เพื่อจะให้เป็นรายได้ แต่เพื่อช่วยไม่ให้ต้องรอรับความช่วยเหลือรูปเงินสดเป็นประจำต่างหาก เขาจึงไม่จัดว่าเป็นภาระของสังคม

มาตราการที่ใช้ในการตัดสินว่าเป็นภาระสังคม

ร่างระเบียบระบุว่า หากบุคคลต่างด้าวรับเงินช่วยเหลือรูปเงินสดเป็นรายได้ หรือเข้ารับการดูแลรักษาจากสถานพยาบาลเป็นระยะเวลานานแล้ว ไม่จำเป็นที่เขาจะต้องหมดสิทธิ์การเข้าประเทศ หมดสิทธิ์การเปลี่ยนสถานะภาพเป็นผู้อาศัยอยู่อย่างถูกต้องตามกฎหมาย หรือ ต้องถูกเนรเทศ เนื่องจากข้อหาเป็นภาระของสังคม กฎหมายระบุให้ เจ้าหน้าที่ INS และ DOS พิจารณาประเด็นอื่นด้วย ซึ่งจะพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป

การรับเข้าและการเปลี่ยนสถานภาพ

ก่อนที่บุคคลต่างด้าวจะถูกปฏิเสธการรับเข้าประเทศสหรัฐฯ หรือ ปฏิเสธการเปลี่ยนสถานภาพเป็นผู้อาศัยอยู่อย่างถูกต้องตามกฎหมายนั้น INS และ DOS จะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ ด้วย คือ อายุ สุขภาพ สถานภาพทางครอบครัว ทรัพย์สิน แหล่งที่มาของรายได้ สถานะทางการเงิน การศึกษาและทักษะอื่น นอกเสียจากว่า ถ้าไม่มีใบสำคัญรับรองแล้ว ไม่มีองค์ประกอบอันหนึ่งอันใด สามารถชี้ขาดว่า บุคคลต่างด้าวนี้ จะเป็นภาระของสังคมได้ ไม่ว่าจะเคยรับผลประโยชน์รูปเงินสดในอดีต หรือปัจจุบันก็ตาม

การเนรเทศ

INS สามารถเนรเทศบุคคลต่างด้าวด้วยข้อหาภาระสังคมได้ ก็ต่อเมื่อเขาไม่ชดใช้คืนเงินที่ได้รับจากหน่วยงานผู้ให้ผลประโยชน์ หรือค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาในสถานพยาบาลระยะยาว INS จะเริ่มขบวนการเนรเทศได้ ก็ต่อเมื่อหน่วยงานผู้ให้ผลประโยชน์ มีอำนาจตามกฎหมายที่จะเรียกเงินคืน และต้องอยู่ภายในระยะเวลา 5 ปี นับจากวันเดินทางเข้าประเทศสหรัฐฯ ของบุคคลต่างด้าวนั้น อีกทั้งต้องได้รับคำตัดสินชี้ขาดแล้ว ได้พยายามเรียกเก็บเงินทุกวิถีทางแล้ว และไม่ประสบผลสำเร็จจากการพยายามนั้น

ถึงแม้กระนั้นก็ตาม จะทำการเนรเทศบุคคลต่างด้าวไม่ได้ หากเขาพิสูจน์ได้ว่าสาเหตุของการรับผลประโยชน์รูปเงินสด หรือ การรับการดูแลรักษาจากสถานพยาบาลระยะยาวนั้น เกิดขึ้นหลังจากที่เขาเข้ามาอยู่ในประเทศสหรัฐฯ แล้ว

คำชี้แจงเรื่องภาระสังคมกรณีอื่นๆ

จะไม่มีการพิจารณาประเด็นภาระสังคมในกรณีการเปลี่ยนสัญชาติ

เรื่องภาระของสังคม จะไม่เป็นองค์ประกอบในการพิจารณาว่า ผู้ไม่ใช่เป็นพลเมืองจะสามารถอุปถัมภ์รับรองญาติให้มาอยู่ในประเทศสหรัฐได้หรือไม่

ผลประโยชน์ที่ได้รับโดยสมาชิกของครอบครัวคนหนึ่งจะไม่มีผลต่อสมาชิกของครอบครัวคนอื่นในข้อหาภาระสังคม นอกเสียจากว่า ผลประโยชน์นั้นถูกนำไปใช้เป็นรายได้หลักรายได้เดียวของครอบครัว